

in het kleine café aan de haven

De avondzon valt over straten en pleinen,
de gouden zon zakt in de stad.
En mensen die moe in hun huizen verdwijnen,
ze hebben de dag weer gehad.
De neon reclame die knipoogt langs ramen,
het motregent zachtjes op straat.
De stad lijkt gestorven, toch klinkt er muziek,
uit een deur die nog wijd open staat.

refrein: Daar in dat kleine café aan de haven,
                          daar zijn de mensen gelijk en tevrede.
                          Daar in dat kleine café aan de haven,
                          daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.

De toog is van koper toch ligt er geen looper,
de voetbalclub hangt aan de muur.
De trekkast die maakt meer lawaai dan de jukebox,
`n pilsje dat is er niet duur.
Een mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm,
geen messieur of madame, maar wc.
Maar het glas is gespoeld in het helderste water,
ja, 't is daar een heel goed café.

refrein

De wereldproblemen die zijn,
tussen twee glazen bier opgelost voor altijd.
Op de rand van je bierviltje staat daar je rekening,
of je staat in het krijt.
Het enige wat je aan eten kunt krijgen,
dat is daar een hard gekookt ei.
De mensen die zijn daar gelukkig, gewoon ja...
de mensen die zijn daar nog blij..

*refrein: la-la-la.....
                          daarna refrein herhalen*